

prima instanță: S. Ghercavii
instanța de apel: A. Albu, A. Rotaru, A. Toderaș

dosarul nr. 3ra-776/17

ÎNCHEIERE

7 iulie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Valeriu Doagă
Ion Druță
Tamara Chișca-Doneva

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Samotughina Tamara,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Samotughina Tamara împotriva Societății pe Acțiuni „Cet-Nord” cu privire la obligarea Societății pe Acțiuni „Cet-Nord” de a da răspuns la cererea prealabilă și încasarea prejudiciului material și moral,

împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 21 februarie 2017, prin care a fost admis apelul declarat de Societatea pe Acțiuni „Cet-Nord” și modificată hotărârea Judecătoriei Bălți din 14 octombrie 2016 prin micșorarea cuantumului prejudiciului moral încasat,

c o n s t a t ă :

La data de 15 octombrie 2015 Samotughina Tamara a depus cerere de chemare în judecată împotriva SA „Cet-Nord” cu privire la obligarea SA „Cet-Nord” de a da răspuns la cererea prealabilă și încasarea prejudiciului material și moral.

În motivarea acțiunii a invocat că la 19 august 2015 a depus către SA „Cet-Nord” o cerere prealabilă prin care a solicitat să fie încetată prestarea serviciilor SA „Cet-Nord” pe calea deconectării apartamentului său de la sistemul central de încălzire și efectuarea calculului sumei datoriei, fără a fi adăugați metri pătrați suplimentari de suprafața încălzită.

A indicat că cererea sa prealabilă a fost ignorată de către SA „Cet-Nord”, deoarece pînă în ziua de astăzi nu a primit un răspuns, iar potrivit Legii contenciosului administrativ are dreptul la repararea prejudiciului cauzat.

Astfel, consideră că a suferit un prejudiciu material, prin impunerea serviciilor SA „Cet-Nord” și fără permisiune i-a fost folosită proprietatea, deoarece țevile de încălzire, care aparțin SA „Cet-Nord” trec prin apartamentul său, încălcîndu-i-se dreptul prevăzut de art. 316 Cod civil.

Deasemenea menționează că prin acțiunile sale ilegale SA „Cet-Nord” a încălcat prevederile art. 1 Protocolului nr.1 a Convenției pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților fundamentale.

Insistă reclamanta că mărimea prejudiciului material, pricinuit ei trebuie să fie egal cu suma calculată cu titlu datorie pentru serviciile SA „Cet-Nord” și anume 15 108,68 lei.

Mai afirmă că prin acțiunile sale SA „Cet-Nord” i-a cauzat un prejudiciu moral, și anume prin faptul că în factura eliberată de SA „Cet-Nord” sunt indicați mai mulți metri pătrați ai apartamentului reclamantei, decât sunt în realitate, pentru care, corespunzător se calculează plată suplimentară pentru servicii.

La fel, reclamanta invocă că fostul director al SA „Cet-Nord” i-a promis că va deconecta apartamentul acesteia, deoarece dânsa are încălzire de la sobă și respectiv nu are nevoie de serviciile SA „Cet-Nord”. Tot atunci două antreuri au fost deconectate de la sistemul de încălzire centrală, iar suprafața încălzită a apartamentului său s-a micșorat cu 8,3 m.p., însă în luna mai 2012 din nou i-au fost calculați metri pătrați în plus.

Reieterează că în acest fel din luna mai 2012 achită serviciile în plus pentru 8,3 m.p..

Comunică reclamanta că timp de mai mulți ani a achitat conștiincios pentru servicii, de care nu avea nevoie, însă în documentele prezentate de către SA „Cet-Nord” sunt descifrări de conturi, unde lipsesc multe conturi pe care le achita, având facturile.

Prin urmare reclamanta consideră că prin acțiunile SA „Cet-Nord” i-a fost cauzat un prejudiciu moral care raportat la suferințele morale suportate pînă la ziua de astăzi, îl apreciază în mărime de 100 000 lei.

Solicită obligarea SA „Cet-Nord” să soluționeze cererea sa prealabilă și încasarea de la pârât a prejudiciului material în sumă de 15 108,68 lei și a prejudiciului moral în mărime de 100 000 lei.

Prin hotărârea Judecătorei Bălți din 14 octombrie 2016 acțiunea a fost admisă parțial, fiind obligată SA „Cet-Nord” de a da răspuns Tamarei Samotughina la cererea prealabilă din 19 august 2015. S-a încasat de la SA „Cet-Nord” în beneficiul Tamarei Samotughina prejudiciul moral în sumă de 3 000,00 lei. În rest cerințele au fost respinse. S-a menționat că hotărârea în partea ce ține de obligarea SA „Cet-Nord” de a da răspuns la cererea prealabilă – nu se va pune în executare.

Prin decizia Curții de Apel Bălți din 21 februarie 2017 a fost admis apelul declarat de SA „Cet-Nord” și modificată hotărârea Judecătorei Bălți din 14 octombrie 2016 prin micșorarea cuantumului prejudiciului moral încasat de la 3 000 lei la 300 lei.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a reținut prevederile art. art. 16, 25 alin. (1) lit. b) a Legii contenciosului administrativ nr. 793 din 10 februarie 2000, art. art. 16 alin. (1), 21 alin. (1), (3), 24 alin. (3) a Legii privind accesul la informație nr. 982 din 11 mai 2000.

Instanța de apel a conchis că din conținutul răspunsului nr. S-01-11/398 din 24 august 2015 întocmit de SA „Cet-Nord”, rezultă că reclamantei i s-a dat răspuns parțial la cererea formulată la 19 august 2015, iar referitor la deconectarea apartamentului de sistemul centralizat de încălzire, Samotughina Tamara a primit răspuns de la SA „Cet-Nord” la 07 octombrie 2016, prin urmare peste termenul stabilit la art. 14 din Legea contenciosului administrativ, iar răspunsul complet l-a primit abia în cadrul ședinței de judecată.

Raportând normele legale citate supra la circumstanțele cauzei, instanța de apel a reținut că SA „Cet-Nord” urma să dea răspuns la toate punctele indicate în cererea din 19 august 2015 formulată de Samotughina Tamara, în termenii prevăzuți de lege.

Drept consecință, s-a stabilit că, răspunsul complet i-a fost furnizat reclamantei abia la 07 octombrie 2016, respectiv nu poate fi considerat ca o soluționare corespunzătoare a cererii, acesta fiind furnizat în cadrul procesului civil, motiv din care cererea Tamarei Samotughina la repararea prejudiciului moral este întemeiată.

În aceste circumstanțe, instanța de apel, având în vedere principiile compensării echitabile și rezonabile a prejudiciului moral, suferințele morale cauzate, starea de stres și frustrare cauzate Tamarei Samotughina, consideră că 300 lei, ca prejudiciu moral, în speță va aduce o satisfacție echitabilă reclamantei.

La data de 21 aprilie 2017, prin intermediul Oficiului poștal Bălți, Samotughina Tamara a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 21 februarie 2017, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe cu emiterea unei noi hotărâri prin care acțiunea să fie admisă integral.

În motivarea recursului a indicat că instanța de apel la emiterea deciziei incorect s-a bazat pe prevederile art. 24 a Legii privind accesul la informație nr. 982 din 11 mai 2000, dat fiind faptul că norma dată face referire la consecințele refuzului neligitim al funcționarului public de a furniza informații, însă în speță pârâtul SA „Cet-Nord” reprezintă doar o societate pe acțiuni, neavând legătură cu serviciul public.

Susține că la stabilirea cuantumului prejudiciului moral, instanța de apel nu a ținut cont de câteva criterii foarte importante, cum ar fi sănătatea persoanei, la caz reclamanta fiind hipertonică, demnitatea persoanei și vinovăția pârâtului.

Insistă că din materialele cauzei reiese că SA „Cet-Nord” intenționat a ignorat să răspundă la cererea sa prealabilă.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

La caz, se constată că decizia instanței de apel din 21 februarie 2017, a fost expediată în adresa recurente la data de 14 martie 2017, fapt ce se confirmă prin scrisoarea de însoțire nr. 3a-360/16 (f. d. 102).

Astfel, instanța de recurs consideră că recurenta s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul la data de 21 aprilie 2017 în termen.

La data de 02 iunie 2017, în adresa intimatului SA „Cet-Nord” a fost expediată copia recursului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței.

Însă, intimatul nu și-a valorificat dreptul procedural respectiv și nu a depus referință în termenul stabilit.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Samotughina Tamara este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin. (2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Samotughina Tamara, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) CPC, or recurenta nu a invocat nici un temei care ar indica la ilegalitatea deciziei instanței de apel.

Mai mult, argumentele invocate în recurs se axează asupra fondului cauzei, constituind o reproducere a celor aduse în cererea de apel.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. art. 432 alin.(2), (3) și (4) CPC.

Aici, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ține să menționeze că conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul declarat de către Samotughina Tamara, asemenea aspecte nu se regăsesc.

Distinct de cele relatate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Samotughina Tamara, ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul declarat de către Samotughina Tamara, se consideră inadmisibil.
Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Valeriu Doagă

Judecătorii

Ion Druță

Tamara Chișca-Doneva